

ΙΩΑΝΝΟΥ ΑΡΓΥΡΟΠΟΥΛΟΥ
COMPENDIUM DE REGULIS ET FORMIS RATIOCINANDI
PER IOHANNEM ARGYROPULUM EX OMNIBUS REGULIS
BREVITER EXCERPTUM ATQUE COMPOSITUM
GRATIA PHYLIPPI VALORII DISCIPULI SUI

De universalibus.

Universalia seu predicabilia non transcendentia sunt quinque, Genus, Differentia, Species, Proprium et Accidens. Genus est id quod de pluribus differentibus specie hoc ipso quid est predicatur. Genus aliud est generalissimum, quod 5 quidem tantum est genus, et nunquam est species; propterea quia supra se non habet aliud quid uti genus, ut substantia, qualitas et similia, aliud subalternum, quod quidem et genus et species est. Species ad superum, genus ad infera, ut animal, scientia et similia. 10

Species est id quod subicitur generi, uel quod de indiuiduis sine ullo medio predicatur. Species alia est specialissima: que quidem species tantum est, ut Homo, Equus, Albedo et quicquid est tale, alia subalterna, que quidem et species est et genus; perinde atque subalternum genus, ut 15 animal scientia, color et quicquid est simile.

|| Differentia est id quo quippiam ab alio differt uel φ. 13 quo species genus excedit vel quod hoc ipso quale est in essentia, de quibus dicitur predicatur. Differentiae alia separabilis est, ut ambulatio, somnus et similia, alia insepara- 20 bilis, cuius alia per accidens est, qualis est nigredo Ethiopis et albedo cerusae, alia per se, que quidem sola gene-

Περιλαμβάνεται ἐν τῷ κώδικι 1288 τῆς ἐν Ῥώμῃ Ἀγγελικῆς βιβλιοθηκῆς, φ. 1 - 39, αἰῶνος ιε'.

rum diuisiua est et specierum constitutiua, qua propter et specifica nuncupatur, ut rationale et irrationale; hominis illud, hoc beluae talis est differentia.

Proprium est id quod alicui uniuersali consistit uel per se accidit. Proprium aliud alicui quidem uti dictum est soli accidit, non tamen cuilibet competit eorum quae sunt sub illo, quale est mederi, respectu hominis, citharamque pulsare. Aliud alicui quidem accidit et cuilibet eorum competit, que sub illo sunt collocata. Non tamen illi accidit soli, ut bipes ac quadrupes. Illud enim homini, hoc leoni competit: hoc modo proprium est. Aliud et soli accidit tali atque omnibus quidem competit, quae sunt sub illo et semper etiam competit risibile hoc modo hominis et rugibile leonis proprium est. Hoc et proprie proprium dicitur et || mutuum cum eo cui competit suscipit predicationem. Quicquid enim est homo risibile est et quicquid est risibile homo est.

Accidens est id quod adesse et abesse potest sine subiecti corruptione et quod eidem inesse potest et non inesse. Hoc duplex est. Aliud enim est separabile, ut somnus, ambulatio et similia, aliud inseparabile, ut albedo respectu cerusae et nigredo respectu corui et Ethiopis atque picis. Id libere cogitatione abesse potest sine subiecti corruptione.

De predicamentis.

Predicamentum est inter conceptus ordo superos inferosque quo superi predicati inferi subiecti natura subeunt roborem. Predicamenta in quibus sunt ea quae diximus predicabilia decem sunt, substantia, qualitas, quantitas, ad aliquem seu relatio, ubi, quando, habere, situm esse, agere, pati. Ad quae sane conceptus omnis haud transcendens

11. 'Εν τῇ ᾧ ἄλλῃ χειρὶ ÷ Aliud soli accidit tali atque omnibus quidem competit quae sunt sub illo, non tamen semper quo pacto canities homini competit. aliud ^{et} soli

reducitur substantia, ut homo, bos, equus; quantitas, ut numerus, linea, superficies, qualitas, ut caliditas, albedo, dulcedo, amaritudo; relatio, ut paternitas, filiatio, similitudo ac dissimilitudo; ubi, ut in foro, in templo, Florentiae, Romae; quando, ut hodie, cras, || kalendis, nonis, idibus et quicquid his simile; habere, ut indutum esse, armatum et id genus; situm esse, ut iacere, stare atque sedere; agere, ut incidere, urere, pungere, atque uincere; pati, ut incidi, uri, pungi et uinci. Atque cum per se quidem horum singula concipiuntur aut dicuntur, nulla prorsus inde sit aut affirmatio aut negatio; cum autem inter sese connectuntur, affirmatio continue pululat aut negatio.

De substantia.

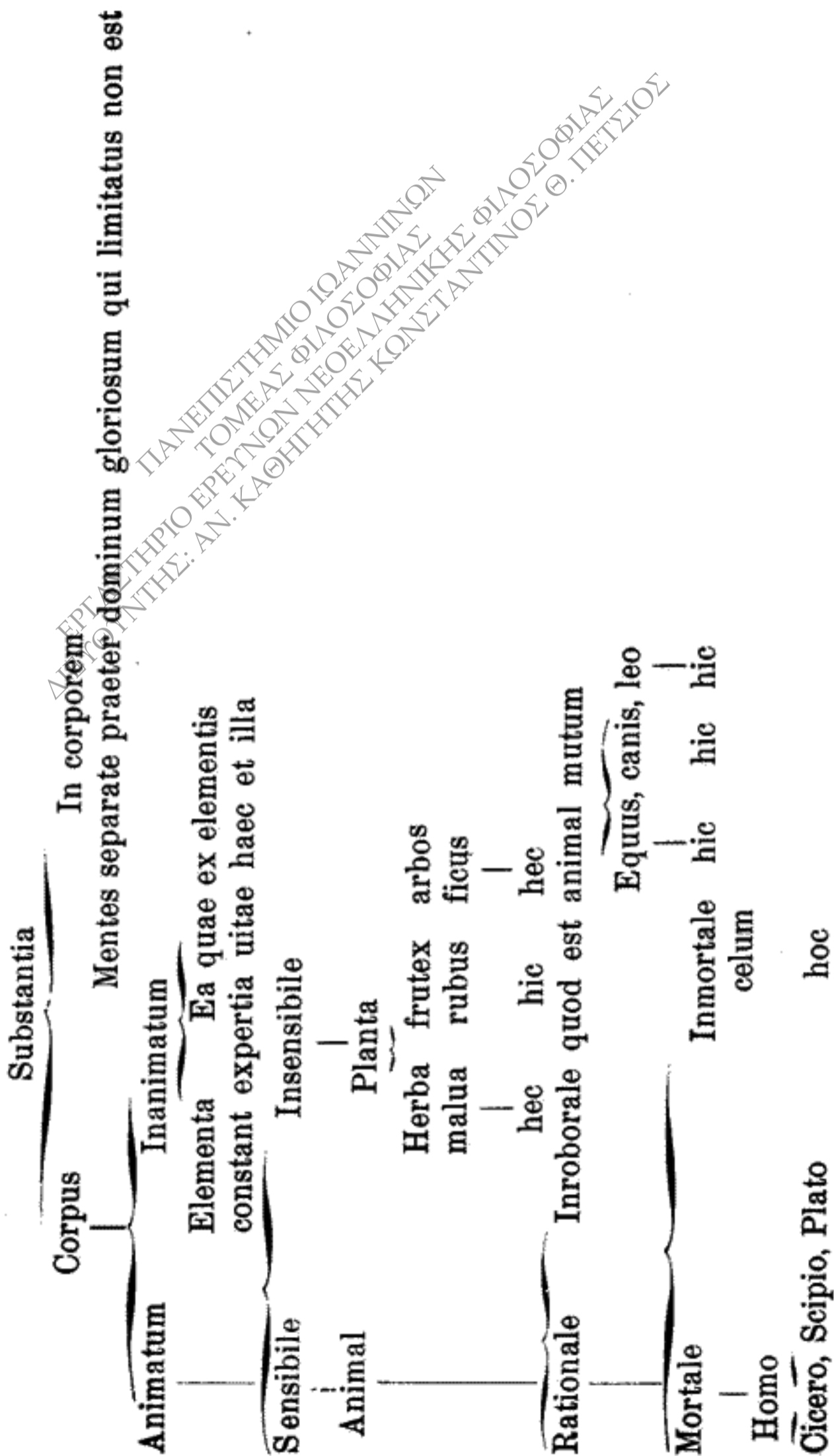
Substantiae alia est corpus, alia corporis expers; corpus aliud est animatum, aliud inanimatum; animatum aliud est sensitium, aliud non sensitium; sensitium quod quidem est animal, aliud particeps, aliud expers est rationis; particeps roboris, aliud mortale, aliud immortale est. Illic est homo sub quo sunt singuli homines, ut Cicero, Scipio, Plato, hic cælum, sub quo tamque specie cælum hoc est et partes ipsius rationes similes subeuntes. Expers autem rationis belua est, sub qua per differentias diuersas species multorum animalium singule collocantur, ut equus, bos, asinus, leo, quae species specialissime sunt, ut et homo, sub quibus singulis indiuidua collocantur || solo numero differentia, sub equo hic equus et ille, sub boue his bos et ille, et eodem in ceteris modo. Pari modo et ipsum non sensitium diuidendum est quod quidem plantam esse constat, quae per differentiam in herbam, fruticem arboremque diffunditur; atque herba quidem ueluti genus in uarias species, in maluam, marubium, ueratrum ceteraque talia diuidatur. Gued si haec sunt specialissimam species, sub ipsis singu-

6. et πρόσθετον ἄνωθεν 20. *speties multorum* 21. *equus* 22. *specialissime* 24. *equus* 27. *fruticem* 29 (καὶ σ. 184, 3, 19). *diuidatur*

laria collocantur, sub malua haec et illa, sub marubio hoc et
 illud, et eodem de ceteris modo. Frutex autem in rubum, ro-
 sam et tales species per differentias diuidatur quod si eae spe-
 cialissime sunt, sub ipsis indiuidua continuo collocantur, sub
 5 rubo haec et illa, sub rosa haec et illa, et simili de ceteris modo.
 Arbos etiam uti genus et ipsa suas in species per differentias
 diffunditur, in nucem, ficum, oliuam, pinum, abietem, cetera-
 que similis genus, sub quibus si specialissima sunt, indiuidua
 sunt continuo collocanda, haec nux et illa sub nuce, haec
 10 ficus et illa sub ficu et de ceteris modo eodem. Eadem et
 in non animato agenda sunt. Diuidendum enim et ipsum
 ut genus per differentias suas in species est, in elementa,
 in quibus ignem, aerem, aquam, terram et ea quae ex ele-
 mentis constant: expertia uitae qualia sunt minerabilia ipsa,
 15 lapides, in quibus stagnum, argentum, aurum, alumen, sul-
 phur; id genus et quicquid inter haec cadit et elementa.
 φ. 36 Denique de corporis || experte substantia persimilis est per
 omnia ratio. Secunda enim per differentias ut genus et illa
 suas in species diuidatur. Has separatas substantias esse
 20 constat, quas et mentes et intelligentias appellare solemus,
 in quibus et in unaquaque specie indiuiduum unum per-
 petuum est. Excipiatur deus gloriosus, qui quidem illimi-
 tatus est ac infinitus et hoc pacto plenius praedicamentum
 substantiae diuidi potest. Aristoteles autem hoc modo distri-
 25 buisse ipsum uidetur. Substantiam non aliam primam esse
 dicit, aliam secundum per primam quoduis indiuiduum;
 per secundam species generaue intelligendo; atque illud
 quidem primo et propriissimam atque maximam substantiam
 asserit esse. Species autem et genera non ita substantias esse
 30 quamque species, magis substantias quam genera dicit esse.

1. *marubio* πρόσθετον ἐν τῇ ᾧ ἐν συνεχείᾳ τοῦ χειμένου, ἔπεται δὲ *rosa* διαγε-
 γραμμένον 2-5. $\frac{\cdot}{\wedge}$ *Frutex* — modo πρόσθετα ἐν τῇ ᾧ 7. *diffundatur*

$\frac{c}{\wedge}$ *nu em* 9. *hec* 10 *ceteris* 11. $\frac{\bar{no}}{\wedge}$ *in animato* 20. *apellare*

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ
 ΤΟΜΕΑΣ ΦΙΛΟΣΟΦΙΑΣ
 ΝΕΟΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΦΙΛΟΣΟΦΙΑΣ
 ΑΝ. ΚΑΘΗΓΗΤΗΣ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ Θ. ΠΕΤΣΙΟΣ

Ε.Υ.Δ της Κ.τ.Π
 ΙΩΑΝΝΙΝΑ 2007

4. 'Η λέξις *animatum* ἔνεκα τῆς γραφῆς τοῦ πίνακος εἰς δύο σελίδας φ. 36 καὶ 45, ἐπαναλαμβάνεται ἄνω καὶ ἐν φ. 46

6. *uite hec*

Competit omni substantiæ in subiecto non esse et si non soli, nam et differentiæ substantia competit. Competit primæ substantiæ hoc, aliquid significare: competit etiam omni substantiæ ut nihil ipsi contrarium sit et ut non suscipiat
 5 in se per latitudinem gradus magisque ac minus substantia sit. Maxime tamen substantiæ proprium esse uidetur unum idemque ipsam persistere sui que mutatione susceptuum esse contrariorum. **Et haec** sint satis de substantia dicta.

ΙΩΑΝΝΟΥ ΑΡΓΥΡΟΠΟΥΛΟΥ ΕΠΙΣΤΟΛΑ

1

ΠΡΟΣ ΝΙΚΟΔΗΜΟΝ ΤΡΑΓΚΕΔΙΝΗΝ

(Ἐκ Φλωρεντίας, 1 Αὐγούστου 1460) ¹.

Johannes Argiropilus Constantinopolitanus Nicodemo nobilissimo et preclarissimo viro, domino Nicodemo serenissimi ducis Mediolani egregio oratori, suo patri percolendo salutem.

Non sensi tuum recessum. Nam si sensissem et tuam prestanciam rogassem. ut illam rem peregas, et ad serenissimum principem litteras dedissem. Nunc tandem sensi et statim ad prestabilitatem tuam has exaravi et ad serenissimum litteras dedi. Obsecro igitur tuam humanitatem, ut rem illam diligentius agas, ut des meas litteras serenissimo et ut me sue serenitati vehementer commendes. Sum enim eius servus fidelis atque perpetuus. Vale vir prestantissime et me ama. Ex Florentia 1 Aug. 1460.

Puer de quo diximus Theodorus appellatur Rhaul et est filius nobilis viri Nicholai Rhaulis

Nobilissime atque magnifice vir. Vidi atque percepi ea que ad me vestra nobilitas scripsit, et etiam que percepit clarissimus et disertissimus vir Filelfus. Et cum non habeam domi librum Plutarchi illum, dabo operam ut paulo post habeam illum et videam illum passum quo pacto se se habet; deinde ad vestram prestabilitatem scribam.

¹ Περιλαμβάνεται ἐν ἀντιγράφῳ ἐν τῇ τῆς Ῥικκαρδιανῆς βιβλιοθήκης τῆς Φλωρεντίας κώδικι 834 φ. 36^α.

10. *comendes*

2-

ΠΡΟΣ ΤΟΝ ΑΥΤΟΝ

(Ἐκ Φλωρεντίας, 5 Σεπτεμβρίου 1460).¹

Johannes Argiropulus Constantinopolitanus nobilissimo et preclarissimo viro d[omi]no Nicodemo suo amico percolendo sal[utem].

Et paulo ante litteras ad nobilitatam tuam dedi una
 5 cum litteris quas ad illum dedi, et nunc etiam identidem facio. Rogo itaque ut has etiam litteras des serenissimo principi et me ei plurimum commendes et etiam illum puerum de quo nobilitati tue nonnulla locutus sum, qui quidem sub tutela illustrissimi principis vivit Theodorusque
 10 appellatur Rhaul, filius nobilis viri greci domini Nicolai Rhaulis Issis. Quod si illud quod nobilitati tue dixi fuerit impetratum, litteris antea certiozem me redde. Sin minus fiet, at id tamen nobilitatem tuam summopere rogo ut puerum iam dictum plurimum serenissimo principi mea ex
 15 parte commendes. Hoc cum ceteris officium magis obligatum me tue nobilitati reddet. Vale felix et fac ut a serenissimo principe litteras habeamus pro ijs que scripsimus ut auctoritatis aliquid te intercedente apud illum consequamur. Vale iterum felix et me ut soles ama. Ex Florentia
 20 V die septembris 1460.

¹ Περιλαμβάνεται ἐν ἀντιγράφῳ ἐν τῷ τῆς Ῥικκαρδιανῆς βιβλιοθήκης τῆς Φλωρεντίας κώδικι 834 φ. 36^α.

1. *Argiropulus Constantiropolitanus* 2. *precolendo* 11. Διὰ τοῦ *issis* ἀνταποδίδεται τὸ ἐπώνυμον τοῦ Ῥαοῦλ Οἰσῆς 18. *auctoritatis*

3.

ΠΡΟΣ ΤΟΝ ΔΟΥΚΑ ΜΕΔΙΟΛΑΝΟΥ

ΦΡΑΓΚΙΣΚΟΝ ΣΦΟΡΤΣΑΝ

('Εκ Φλωρεντίας, 5 Σεπτεμβρίου 1468).¹

Illustrissime et Serenissime Princeps. Paulo ante litteras ad Illustrissimam Dominationem tuam per nobilissimum Virum Nicodemum dedi. Et nunc etiam scribo. Quod quidem non importuni hominis ut puto, sed obligati vehementer videbitur. Quid enim aliud benivolos servos absentes erga 5 suos dominos agere decet, quam et bene de illis sentire et etiam scribere? Quod si humanitatis etiam quippiam occurrat officium et illud addendum est, et una operatione plura officia sunt exercenda. Scripsi igitur ad Illustrissimam Dominationem tuam de Theodoro Rhaule filiolo nobilissimi 10 et preclarissimi viri domini Nicolai Rhaulis Issis, commendando illum serenitati tu pro qua etiam nonnulla nobilissimo viro Nicodemo imposui ut ea Serenitati referat tuae. Pro eodem etiam et nunc scribo et ipsum humanitati summe serenissime dominationis tue commendo. Est enim et pie- 15 tatis opus et clementie Serenitatis tue succurrere miseris, presertim talibus quos sub regia tutela vel educari vel vivere decet. Atque me non solum propter cetera multa, sed ob hoc etiam obligatum magisque obstrictum servum habebit perpetuo serenissima Dominatio tua, quam quidem exopto felicem 20 esse semper atque beatam. Ex Florentia V die Septembris.

Serenissime dominationis tue.

*Servus Ioannis Argyropulus
Constantinopolitanus.*

¹ Σώζεται αυτόγραφος ἐν τῷ Archivio di Stato τοῦ Μεδιολάνου ἐν τῷ φακέλῳ Autografi. Uomini celebri. Argiropoulo Gio. Φέρει δὲ ὀπισθεν τὴν διεύθυνσιν- Illustrissimo et serenissimo Principi et domino domino F. dei gratia inclyto Duci Mediolani etc.

4

ΠΡΟΣ ΤΟΝ ΚΑΡΔΙΝΑΛΙΟΝ ΒΗΣΣΑΡΙΩΝΑ

(Ἐκ Φλωρηντίας, 26 Ὀκτωβρίου)¹.

Ioannes Argyropylus Bessarioni cardinali. S[alutem] p[lu-
rimam] d[icit].

In ipso meo acerbissimo casu ac miserabili calamitate
duobus liberis intra paucas dies in ipso flore iuventutis amis-
5 sis, diuinum opus tuum mihi oblatum est adversus Platonis
nostri fedissimum calumniatorem aditum. Quod et si vi ca-
lamitatis et doloris magnitudine opprimebas ut mei compos
esse non possem (nullum enim modo resistere dolori pote-
ram) perlegi tamen eo tempore quo fessa aliquando ac de-
10 fatigata natura cessare a luctu et animus aliquanto tran-
quillus esse cogebatur. Ea vero in eo opere inveni quae ab
acutissimo tuo ingenio et singulari rerum omnium scientia
proficisci posse certo sciebam. Nihil profecto desiderari in eo
potest quod ad summam rei de qua agitur perfectionem per-
15 tinere videatur. Est in illo elegantia sermonis platonice si-
milis; est subtilitas gravitasque sententiarum, est preterea
dispositio rerum qua nulla alia accomodatior excogitari fin-
gique potest. Quid plura? Est splendor libri totius, ea dig-
nitas, id artificium, quae et proposita materies et eius viri
20 cuius partes defendebantur dignitas postulabat.

Egisti Bessario quod ad eruditum virum, quod ad iustum,
quod ad optimos mores pertinere videbatur, et hominem
innocentissimum, sapientissimum, optime de hominum ge-
nere meritum contumeliis affectum iniquis et ut ignarum et

¹ Περιλαμβάνεται ἐν ἀντ. γράφῳ ἐν τῷ Vaticanus latinus 2934 φ. 242^a - ε (Α) αἰῶνος ιε', καὶ τῷ Vaticanus latinus 3399 φ. 256^a, αἰῶνος ις' ἀρχομένου (Β).

1. *cardinali* B: *car.* A . *p.* D A: *sal. pl.* D B

flagitiosum notatum defendisti. Tum fabulae illius qui divino homini bellum nescio quo consilio indixerat rationes ineptissimas dissoluisti. Preterea multas praeclarasque sententias philosophorum occasionem nactus non modo parentibus sed etiam posteris aperuisti. Qua propter non mediocres tibi perpetuo gratias genus mortalium debet. In primis autem tanti tibi benefitii obnoxii sunt Latini. Neque enim post hac hujusmodi ineptiis seduci poterunt et ea quibus ab Aristotele carpi Plato videretur ita ut capienda sunt accipient et Platonem insuper talem fuisse qualis natura moribus scientia fuit, si auctoritati doctorum hominum credere, si rationibus obtemperare valuerint existimabunt. Plura scribere nequeo et si res ipsa, magnitudine dignitateque sua, plura efflagitare videtur.

Mens enim magnitudine doloris oppressa nullum recte exercere officium potest. Vale vir sanctissime. 15

Florentiae, VI° calendas novembris.

5.

ΠΡΟΣ ΛΑΥΡΕΝΤΙΟΝ ΜΕΔΙΚΟΝ ΤΟΝ ΜΕΓΑΛΟΠΡΕΠΗ

(Ἐκ Ῥώμης, 2 Νοεμβρίου [1470];)¹.

Jesus.

Ioannes Argyropylos Magnifico Laurentio suo s[alutem].
Ecce secunde littere nostre eadem de causa eademque

1. *flagitiosum* A: *flaginosum* B 3. *praeterea* 16. *calendas novembris* B: *calen̄ novēbr̄* A

¹ Περιλαμβάνεται αυτόγραφος ἐν τῷ Archivio di Stato τῆς Φλωρεντίας ἐν τῷ τμήματι Carteggio Mediceo avanti il Principato, ἐν φακέλῳ XX (Filza) ἀρ. 635. Λαίπει τό τε ἔτος καθ' ὃ ἐγράφη καί τὸ σημεῖωμα περὶ τῆς ἡμέρας τῆς εἰς τὰ γραφεῖα τοῦ Λαυρεντίου Μεδίκου ἀφίξεως. Φέρει μόνον ὀπισθεν τὴν διεύθυνσιν Nobilissimo et prestabilissimo viro dno Laur[enti]o Medici amico [suo preclarissimo. Florentie.

postulantes ad te misse sunt: atque et si molesti tibi esse videamur: ne tamen iusta in re tui amici tueque preclare domui obligati: tam parui pensi esse videamur: omnis molestia est subeunda. Obsecro igitur te, preclarissime Laurenti:
 5 ut, si res illa nostra nondum est absoluta: detur abs te opera pro nostra necessitudine: ut cito perficiatur. Libris nostris, iniquo fato summa cum iniuria preter spem omnem caremus, traductionibus nostris, que ad divinum illum hominem Cosmum tuum avum atque ad preclarissimum patrem tuum Pe-
 10 trum referuntur, pari modo caremus, et sunt complures prestantissimi viri reverendique patres qui illas habere vehementer affectant. Noli pati, mi Laurenti: ut nos tibi dediti domuique tue, ob invidiam fortasse ac avariciam nonnullorum iniuriam patiamur. Te defensorem, te patronum optimum, omni-
 15 bus in nostris rebus semper habuimus, te esse et hanc rem instantem: et omnes futuras referimus: habuisti nos; habes atque habebis; quousque aura uescamur amicos veros, non fictos: et tuos tuorumque omnium perpetuos fautores. Vale et in tuo amore erga nos que re ipsi percepimus persevera:
 20 atque (διαγεγραμμένον) iterum vale Ex urb[e], ij novembris.

6.

ΠΡΟΣ ΤΟΝ ΑΥΤΟΝ

(Ἐκ Ῥώμης, 26 Ὀκτωβρίου 1471)¹.

Joannes Argyropylus Laurentio suo magnifico: salutem perpetuamque foelicitatem.

Illud quod abs te impetrauimus: nondum assequuti

¹ Σώζεται αυτόγραφος ἐν τῷ Archivio di Stato τῆς Φλωρεντίας, ἐν τῷ τμήματι Carteggio Mediceo avanti il Principato, ἐν φακέλῳ (Filza) XXXVII ἀρ. 591. Φέρει δὲ ὀπισθεν τὴν ἐπιγραφὴν Magnifico uiro domino Laurentio medici amico suo carissimo, Florentie καὶ περαιτέρω ἄλλη χειρὶ +1471 A domino Joanne argyropilo die p^o nouembris, δι' οὗ σημειώματος δηλοῦται ἡ εἰς τὰ γραφεῖα τοῦ Λαυρεντίου Μεδίκου ἀφίξις τῆς ἐπιστολῆς.

sumus. Quod si aut iure aut gratia consequendum esse uideatur: a quonam queso potius quam abs te est impetrandum. Te enim et ciuem uistissimum: liuor cesset: aut inuidia rumpantur ilia Codro: et gratum erga tuos amicos: quique de te tuisque maioribus benemeriti sunt: aperte nunquam desistimus predicare. Quare illud a nullo alio homine compluribus de causis equo animo consequi patiemur. Non plura. Ie enim ut Iaconem gaudere perbreuibus noui: atque hoc addere tuis laudibus consueui Vale et nos id postere nunc scias, quod a statutis uestri gymnasij datur et quod a patre tuo uiro clarissimo suisque collegis cum conducebamur oblatum est nobis scripto atque promissum.

Ex Urbe XXVI. octobris.

7.

ΠΡΟΣ ΤΟΝ ΑΥΤΟΝ

(Ἐκ Ῥώμης, 5 Δεκεμβρίου 1471)¹.

Johannes Argyropylos Magnificentissimo Laurentio suo. Benefitio tuo mi Laurenti: res nostras nuper accepimus sine sumptu ullo uectigalium tuaque benignitate omnibus in rebus semper nos complexus es, nec ullo iure sive magno sive paruo tua humanitas benignitasque nunquam nobis non presto fuit. Nunc obliuione libelli qui clam uel potius scartabelli relictis istis sunt, eos huc afferi iussi. Ceterum ne impedianur te precor: iubeas ut sine impedimento ex-

¹ Σώζεται αυτόγραφος ἐν τῷ Archivio di Stato Φλωρεντίας, ἐν τμήματι Carteggio Mediceo avanti il Principato, ἐν φακέλῳ (Filza) XXVII ἀρ. 561. Φέρει δὲ ὀπισθεν τὴν ἐπιγραφὴν Nobilissimo et magnificentiss[im]o viro domino I. Laurentio Me[d]ico suo carissimo. Florentie καὶ περαιτέρω ἄλλη χεὶρὶ + 1471 Da Roma a di 13 di dicembre, δι' οὗ σημειώματος δηλοῦται ἡ ἡμέρα τῆς ἀφίξεως.

trahi liceat. Quominus res est magna; eo uerecundius a te peto. Sed quam facile tu potes et soles in nos esse beneficus: tam facile ipsi debemus tua beneficia non negligere: quin etiam expetere ultro et tibi pro ys perpetuas immortalesque gratias
 5 habere. Ut si quid etiam pro te ipsi possumus: paratos nos esse intelligas: ad omnia uidelicet: que aut tua aut tuorum interesse putemus. Quod iam sine nostra pollicitatione persuasum tibi esse non dubitamus. Vale et me ut soles ama. Ex urbe vij decembris.

8.

ΠΡΟΣ ΤΟΝ ΑΥΤΟΝ

(Ἐκ Ῥώμης, 3 Ἀπριλίου 1472)¹.

Jesus.

10 Iohannes argyropylus Magnifico Laurentio. S[alutem].
 Isatius tuus ad illustrissimum ducem nunc proficiscitur. Atque cum sit inter illum et te summa beniuolentia summusque amor; et nos omnia nostra ad tuam nobilissimam domum: et te tuosque referamus: rogo et obsecro ut litte-
 15 ris tuis ipsum Isatium illustrissimo illi principi comendes, non comendatione quadam uulgarī: Sed ea qua princeps

¹ Σώζεται αὐτόγραφος ἐν τῷ Archivio di Stato τῆς Φλωρεντίας, ἐν τῷ τμήματι Carte Stroziane Serie 1^a, ἐν φακέλῳ (Filza) CXXXVII ἀρ. 86. Φέρει δὲ ὀπισθεν τὴν διεύθυνσιν Nobilissimo et magnificentissimo uiro domino Laurentio medici suo [amico ca]rissimo. Περαιτέρω δὲ δι' ἄλλης χειρὸς φέρεται τὸ σημείωμα τόδε· 1472 Da Roma il di VIIIj d'aprile. Ὁ Legrand, ἐκδοὺς τὴν ἐπιστολὴν ἐν ταῖς Cent-dix lettres grecques de François Filelfe. Ἐν Παρισίοις. 1892 σ. 343 κ. ἐ., συνεπλήρωσε πλημμελῶς τὴν διεύθυνσιν suo [patrono observand]issimo. Ἐνταῦθα δ' ἐκδίδων τὴν ἐπιστολὴν κατὰ νέον ἀπόγραφον ἐκ τοῦ πρωτοτύπου, ὑποσημειώνω τὰς παρὰ τῷ Legrand (l.) διαφορὰς πλὴν τῶν περὶ τὴν στίξιν.

11. *Isacius* L 12. *benevolentia* L 14. *licteris* L 15. *Isacium* L
 16. *vulgarī* L

ille nos tuos penitus esse cognoscat: tueque domui preclarissime deditos addatur et hoc: beneficijs sine numero illis que a maioribus tuis atque abs te in nos liberalissime sunt collata. Nihil aliud nos profecto expetimus, nihil aliud affectamus: nisi ut ille princeps ceteraque omnes gentes et nationes nos tuos esse ut sumus: et tuo generi nobilissimo preclarissimeque tue domui deditos omnino percipiant. Vale perpetuo felix atque beatus et nobis ut tuis semper mandare uelis pro honore tuo tuorumque semper paratis etiam negligere uitam. 5 10

Ex urbe iij aprilis.

9

ΠΡΟΣ ΤΟΝ ΔΟΥΚΑ ΜΕΔΙΟΛΑΝΟΥ

ΓΑΛΕΑΤΣΟΝ ΜΑΡΙΑΝ ΣΦΟΡΤΣΑΝ

(Ἐκ Ῥώμης, 3 Ἀπριλίου 1472)¹.

Illustrissimo Principi G. M. Duci mediolanensi etc.

Ioannes Argyropylus Salutem Plurimam Dicit. Et antea nobilissime tuae virtutes Illme Princeps nos ad te diligendum non mediocriter compellebant. Sunt enim profecto non solum ad hominem sed ad principem etiam accomodatissime, a quo multarum gentium nationum civitatumque salus dependet, et nunc tuę ad nos littere omni humanitate officioque referte adeo nos ad te amandum colendumve compulerunt ut si te summa beniuolentia semper, summoque

2. *beneficiis* L 9. *velis* L 10. *vitam* L

¹ Σώζεται αυτόγραφος ἐν τῷ Archivio di Stato τοῦ Μεδιολάνου, ἐν τῷ φακέλῳ Autografi. Uomini celebri. Argiropulo Gio. Φέρει δὲ ὀπισθεν τὴν διεύθυνσιν Illustrissimo et Excellentissimo Principi Duci inclito Mediolani etc. Papie Anglerieque comiti, Janue et Cremonae domino. Εὔρηται δὲ κάτωθεν τῆς ἐπιστολῆς ἐπὶ χάρτου ἐπικεκολλημένου τὸ ἐν τῷ Προλόγῳ τοῦ παρόντος βιβλίου παρατεθὲν ἀπότυπον τῆς σφραγίδος τοῦ Ἀργυροπούλου.